

Břečťan popínavý

(*Hedera helix*)

Znaky:

Vytrvalý, plazivý nebo popínavý, až 20 m dlouhý liánovitý keř s přísavnými kořínky. Kmen ve spodní části dřevnatý, větvený. **Listy** neopadavé, kožovité, lesklé, střídavé, řapíkaté, dlanitě laločnaté, na bázi srdčité, kolem žilek obvykle bělavé, v mládí chlupaté, později lysé, listy kvetoucích větví kosníkovité až kopinaté, na bázi klínovité, na vrcholu zašpičatělé, nelesklé. **Květy** vyrůstají v polokulovitých okolících, jsou drobné, žlutozelené, pětičetné, stopkaté, květní stopky chlupaté, korunní lístky masité, vně hnědé. **Plodem** je modročerná bobule. Kvete v září až v říjnu. Vykvétá až přibližně v 8. až 10. roce života a dožívá se až 500 let, podle některých autorů i 1000 let (velmi staří jedinci mohou mít kmen až o průměru 1 m).

Rozšíření a využití:

Hedera zahrnuje okolo 10 druhů, které rostou v Eurasii a v severní Africe. V ČR dosti hojně, místy však chybí, se stoupající nadmořskou výškou četnost výskytu klesá. Celkově roste v Evropě na severu po jih Skandinávie, na východě po Pobaltí a Ukrajinu, na jihu chybí v Řecku, na Krétě, v Moldávii a také v maďarských nížinách, dále roste v Malé Asii, na Kavkaze, v Arménii, na severu Íránu, v Libanonu, v Izraeli. Obývá listnaté a smíšené lesy, skály, sutě, zříceniny, zahrady, parky, křoviny, na půdách humózních, výživných, mírně kyselých až neutrálních. Využívá se léčitelství, užívá se při léčení chronického kataru, astmatu, nachlazení, podporuje činnost jater, obklady z listů se aplikují při bolestech kloubů. Břečťan je ve větších dávkách drogou toxickou. Dále se z bobulí získává barvivo, pryskyřice ze stonků se přidávala do zubních plomb, z měkkého dřeva se vyráběly poháry pro filtrování vína či mléka.

